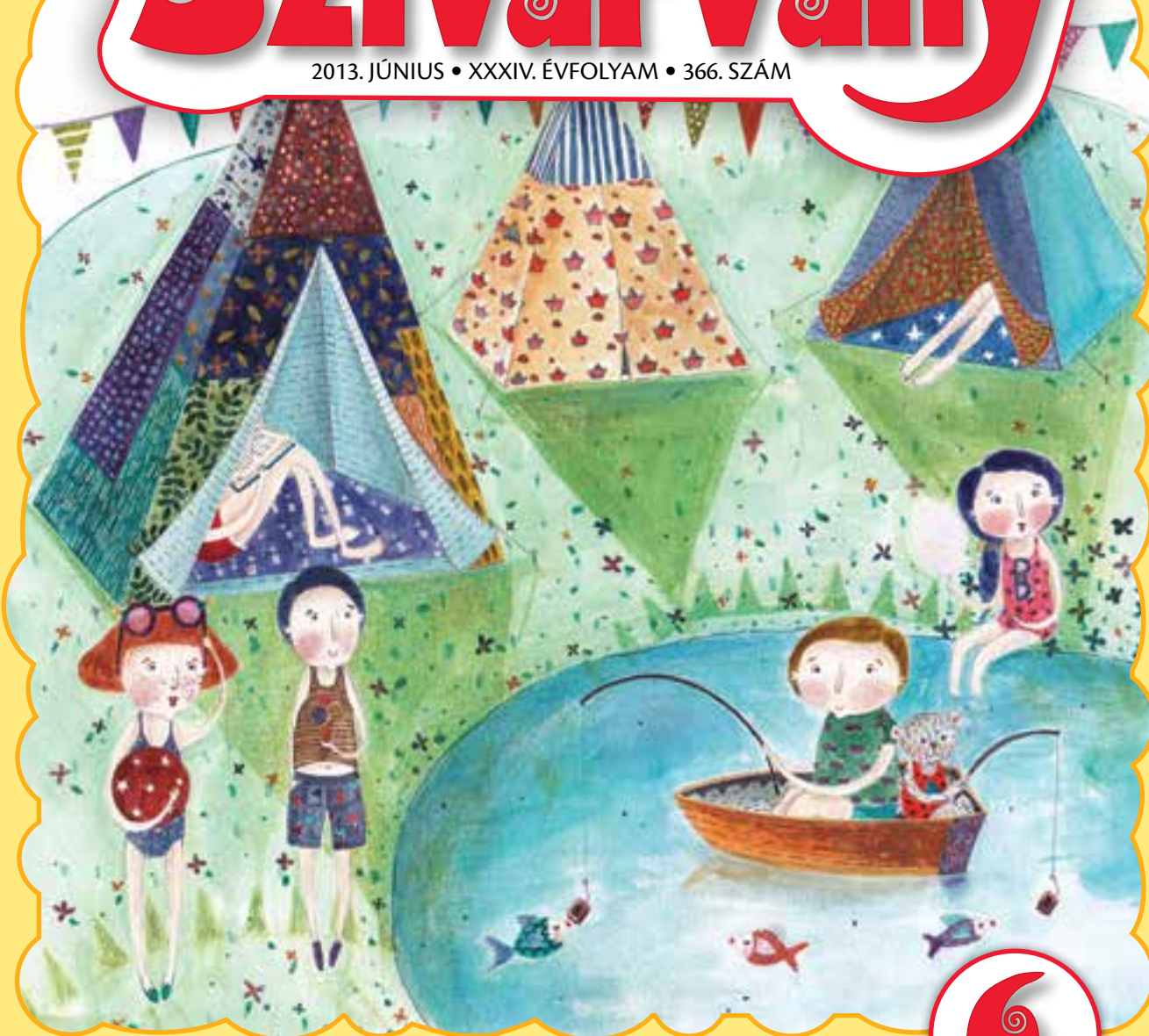

Szivárvány

2013. JÚNIUS • XXXIV. ÉVFOLYAM • 366. SZÁM

MÉSZELY JÓZSEF

Csokrot hoztunk

Csokrot hoztunk,
rózsacsokrot
ma az iskolába.
Azt is tudjuk,
kinek adjuk,
nem kapja hiába.

Szeretetért
szeretettel
hoztuk ma
csokrunkat,
s hálás szóval
őt köszöntjük,
a jó tanítónkat.

LÁSZLÓ NOÉMI

Kavicsok

Ma kavicsokat gyűjtök.
Van már szív alakú.
Ez a fekete, csonka –
derűre a ború.

Van egy kerek, fehér,
pici, lyukacsos felhő,
egy dobozba teszem,
hátha reggelig megnő.

Ha megnő, eldugom,
csak én tudom, hova,
az lesz a bizonyíték,
hogy létezik csoda.

BERTÓTI JOHANNA

Kisutca

Rozsdafarkú,
tehenek,
éleshangú
verebek,
kerítések,
apró pók,
kergetőznek
pillangók.
Eperfüzér,
madárdal,
lovasszekér
lovakkal,
rózsakertek,
cserepek,
kergetőznek
gyerekek.

*Vidám nyarat
kívánunk!*

ZSIRAI LÁSZLÓ

Reggel

Mit üzen a napsugár?
Ébredj, ébredj! Itt a nyár!
Vár a tópart, vár a vár,
mosolyodra vár a táj!
Mit üzen a napsugár?
Ne lustálkodj! Mi lesz már?!
Guruljon a kerékpár,
útjában ne legyen sár!

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

BALAJTHY FERENC

Újra itt a nyár

Dörög az ég, csattog,
Az eső nyakon csapkod,
Bőrig ázunk már!

Hólyagos az utca,
Ne állj meg most, fuss csak!
Térdig ér a sár.

Kisüt a Nap egyszer,
Kezem ne ereszd el!
Újra itt a nyár.

Zápor

SZILÁGYI DOMOKOS – VERMESY PÉTER

FAZAKAS CSILLA rajza

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Nyári képeslap

Fülledt csend van, mozdulatlan
három nyúl lapul a zabban,
fölöttük kering egy vércse,
gyerekek futnak a rétre.

Alig van felhő az égen,
eső már nem volt régen,
beért a búza, árpa,
dinnyelé ragad a szánkra.

Nyár van, és forró minden,
a tücsök is egy szál ingben,
árnyékba bújt a hangya,
nem lehet nézni a napba.

VESZPRÉMI EMŐKE

A sasfióka

A tavaszi napsugár már a hegyoldalt kémlelte, amikor egy sziklahasadékban világra jött a sasfióka. Két testvérét megelőzve ő bújt ki elsőnek a tojásból.

A szülők nekiláttak az etetésnek. Felváltva hordták a sas-csemegét. Fejlődtek is szé-

pen a gyerekek. Szürkés pihebundát növesztettek, s ügyetlen szárnyacskájukkal hadonásztak, mintha repülnének.

Az elsőként kikelt sasfióka gyorsabban fejlődött testvéreinél, nemcsak termete volt nagyobb, de a bátorsága is. Éppen ez lett a veszte: egyszer, amint kíváncsiskodva nyakát nyújtogatta, kipottyant a fészekből. Rémulten vijjogott, szüleit hívta, de kíváncsi természete csakhamar felülkerekedett a féltelmén. Útnak indult, hogy feltérképezze a lenti világot, csak úgy gyalogosan, hisz a repüléshez még gyenge volt.

Esetlenül botladozott a fűszálak között: „Mekkorák a virágok!” – álmélkodott, fentről ugyanis mindent aprónak látott. Egy színes lepke körözött fölötte. Egészen megszedült a látványtól, s egyensúlyát veszítve repesett szárnyával. Ekkor kuncogást hallott a bokorból.

– Ki az? Ki nevet rajtam? – Választ azonban nem kapott. – Kérlek, gyere elő!... Nagyon magányos vagyok, eltévedtem. – mondta szipogva.

Kisvártatva előbújt a bokorból egy picurka nyúlfi. Megismerkedtek, és jól elbeszélgettek. Barátságuk azonban nem tartott sokáig.

Hirtelen elsötétült fölöttük az ég, s két hatalmas karom magával ragadta a nyulacskát. A sasfióka ráismert rokonára, aki a szomszédos sziklahasadékban lakott. A merénlyő után kiáltott:

– Ne bántsda a barátomat!
– Valamit mindenkinek ennie kell, fiam! –
válaszolta a mogorva madár.

A sasfióka nagyon elszomorodott. A felismerés, hogy ilyen kegyetlen állatfajba született, elborzasztotta.

Hamarosan eljöttek érte a szülei, és hazavitték a sziklahasadékba. Ettől a naptól kezdve nem volt hajlandó egyetlen falat húst sem lenyelni.

– Növényevő sas leszek! – jelentette ki.

Hónapok teltek, s ő csak magokat, gyökereket, gyümölcsöket fogadott el a szüleitől, majd lassan-lassan maga is megtanult repülni és táplálékot szerezni.

Egy napon épp az a tisztás fölött repült el, ahova régen lepottyant. Leszállt az öreg tölgy

alsó ágára, s gyönyörködött a napfényes tájban. Egyszer csak puha hang ütötte meg a fülét. Nyúlanyó a fiait oktatta:

– A kisebbek alul rágják a fát, a gyökér közelében, a nagyobbak magasabban!

A nyúlgyerekek szorgosan követték anyjuk utasításait. Nyúléknál igen sok a gyerek – gondolta a sas. – És milyen kártékonyak! Elpusztíthatják az erdőt!

Valóban: ahogy az erdő fölött röpködött, hogy ehető bogyót keressen, több népes nyúlcsaláddal is találkozott, akik valamenynyien a fákat, bokrokat pusztították. Már csöppet sem találta kedvesnek a nyulakat. Nem kellett volna a rokonait vádolnia – a sasokat, a héját, az ölyvet – akik az erdő, az élet törvényeit követik.

Megértette, hogy az erdőben rendnek kell lennie, ahhoz viszont minden élőlényre szükség van: fűre, fára, nyúlra, madárra, őzre, rókára – és sasra. Mindegyiküknek rendeltetése van, fontos helye abban a harmóniában, amelynek Természet a neve.

UNIPAN HELGA rajzai

OSVÁT ERZSÉBET

A hét ügyes tapsifüles

Gyalogösvény,
Patakpart,
A hét nyuszi
Hova tart?

Versenyre kel
Mind a hét,
Bajnoki cím
Lesz a tét.
Megkapja
A legjobb futó,
Legfürgébben
Futni tudó.
Figyelik fák,
Füvek őket,
Tengelicék,
Barna őzek,

Bámulja
Hét vörösbegy,
Hangyák közül
Nem is egy.
Lesik, melyik
Lesz a bajnok,
Melyik kapja
A sok tapsot.
Futóverseny
A javából,
A cél sincs már
Messze, távol.

Ekkor bukkan
Fel egy ember,
Mint a sas,
Oly éles szemmel,

Vállán puska,
Zsákmányra les.
No, hét nyuszi,
Hú, most mi lesz?

Felneszelnek
Ám a nyulak.
Hol lelhetnek
Egérutat?
És egy röpke
Pillanat,
Hét nyúl
Hétfelé szalad.
Így maradt a
Vadász hoppon –
És egyszerre
Száz fán, bokron

Felzengett a
Madarének,
Madarének:
Örömének.
Megszólalt a
Róka, farkas,
Mackó, mókus,
Őz, a szarvas:
– Lám, lám a hét
Tapsifüles
Milyen fürge,
Milyen ügyes!

Megérdemli
Mind a tapsot.
Éljen a hét
Futóbajnok!

KEREKES ZSÚZSA
rajza

FODOR SÁNDOR

Csipike, a mesemondó

Mire feljött a telihold, vidám nevetéstől, jókedvtől zengett az egész erdő. A pisztrángok fel-felugráltak a vízből és bukfcencet vetettek a levegőben. Kecskébeka pedig olyan táncba fogott a parton, mintha világegyetében ezt tanulta volna. Szarvasbika előkelően kijelentette, hogy már az elején tudta, humbug az egész, de amikor azt hitte, nem látják, ő is nagyokat ugrott örömében. Vad-disznó bácsi is ünnepelt, csak Vadmalac búsult, amiért elmaradt az érdekes látnivaló. A méhek vidám zümmögéssel szedték le a viaszt a tartalékbejáratokról, Harkály mester pedig boldog volt, hogy mégsem kellett nádirigónak mennie. Hiába, az ő korában már nehéz új életet kezdeni, még ha nem is egészen idegen neki az új mesterség. Sünék jókedvűen indultak éjjeli műszakba. Amikor Bagoly doktor meghallotta a dolgot, akkorát nevetett, hogy még a szemüvegét is le kellett vennie.

– Hiába – mondta –, nagy kópé ez a Csipike!

Legboldogabb azonban az egész erdőben, sőt talán az egész földkerekségen Madár volt meg Nyúl. Hatalmasat táncoltak, nagyot hancúroztak örömeikben az Erdei Tisztáson, majd visszamentek az Óriásnagy Bükkfához.

– Csipike... hallod, Csipike – kopogtak az odú bejáratánál.

Semmi válasz.

– Csipike... hallod? Csak azt akarjuk mondani – csivelte Madár –, hogy mi nagyon szeretünk téged, úgys tudjuk, hogy csak tréfa volt az egész. Maga Bagoly doktor mondta, hogy nagy kópé vagy!

Csipike összetörten kuporgott az odúban. Egyszerre semmivé vált rettentő hatalma, most bizonyára mindenki őt neveti. Amikor meghallotta Madár vigasztaló csivelését, nagy könnycsepp indult lefelé az arcán, szét is maszatolta az öklével. De nem búj ki az odúból. Nagyon szégyellte magát.

Elcsendesült az Erdő. A vigadozók lepihen-tek. Csipike is ledőlt. Mielőtt elaludt volna, ezt motyogta:

– Te is bocsáss meg nekem, Hegy. És kérleld meg Patakot is. Ha gondolod, költözz vissza az in-nenső oldalra. Patak pedig folyjon, amerre neki tetszik!

Bal oldalára feküdt, háttal a Pataknak, és amikor felébredt, kinézett az ablakon. Patak völgye ott volt, szemben vele! Úgy látszik, Hegy is megbocsátott!

Hajnaltájt, a szokott időben búj ki barlangjából. Le-szaladt Forráshoz, egykettő megmosdott, és a szokottnál három mozdulattal többet tornázott, mert az utóbbi időben, netovább óta elhanyagolta a testgyakorlást, és kezdett pocakot eresztetni. Azután ledobta kalapjáról a fonnyadó csalánlevelet, és friss, har-matos, illatozó gyöngyvirágot tűzött a helyébe. Megdicsérte a szépen nyíló virágokat, letörölte a friss levelekről a szélhordta virágport, majd Madárhoz osont, és bátortalanul megcsiklandoz-ta a csőrét.

– Madárka, légy szíves... nótát kérünk!

Madár felébredt, rámosolyodott Csipikére, csókot intett neki, és nótázni kezdett.

Kissé rossz lelkiismerettel gyalogolt a Korhadozóbelű Vén Fenyőfához.

– Ébresztő, atyafiak!... Úgy értem, ne haragudjatok, de reggel van.

– Köszönjük Csipike – bújt elő mosolyogva egy méhecske –, délután okvetlenül gyere minőségi ellenőrzésre!

– Itt leszek! – ujjongott Csipike. Mókusék mosolyogva integettek neki az ágról. Megnézte és megdicsérte a tornamutatványukat, Sünéken megigazította a takarót, ám a Légyölő Galóca előtt várakozó Vadmalacnak, az Ebadtának ezt mondta:

– Megbocsáss, Vadmalac, de már nem vagy olyan buta, mint egész kicsi, csíkos korodban. Fölösleges az elrettentő példa. Holnapra kitalálunk valami mást. Jó lesz?

Jó volt.

Mentében azonban, amikor senki se látta, visszafordult Légyölő Galóca felé:

– Csipiszt! – kiáltotta oda, és fület mutatott neki.

Megdicsérte Vakond Gazdát. Vöröshangyáék figyelmeztették, hogy egy óra múlva kezdődnek a kitarató esőzések, helyenkint zivatarokkal. Csipike elindult Nyúlhoz, hogy reggeli után siessenek Nagy Keserűlapi alá. Bármerre ment, mindenütt mosolyogva köszöntek, fogadták köszönését az erdei népek.

Ekkor jött rá valamire Csipike.

Amíg gonosz volt, példátlanul gonosz és az Erdő Réme, senki se mosolygott. És ez volt az a bizonyos valami, ami netovább óta hiányzott neki. Elhatározta, ha megindulnak a kitarató esőzések, helyenkint zivatarokkal, új mesét mond Madárnak és Nyúlnak arról, milyen szörnyű dolog az, ha valakire nem mosolyognak. És ezt a példátlanul vadonatúj mesét úgy kezdi el, ahogy senki, sehol a világon nem kezdett el mesét. Ezekkel a vadonatúj szavakkal:

– Hol volt, hol nem volt...

Válogatás a legszebb bélyeggyűjteményekből

Kolozsvár, Pöttyös
Panna Óvoda,
Ilyés Aranka óvó néni

Szalmárnémeti,
A. Popp Művészeti
Liceum, II. osztály, Papp-
Fejér Olga tanító néni

Bánffyhungad,
előkészítő osztály,
Szőke Kinga tanító néni

Kézdivásárhely, Turóczy Mózes
Iskola, előkészítő B osztály,
Vizi Ildikó Katinka tanító néni

Cserebogár

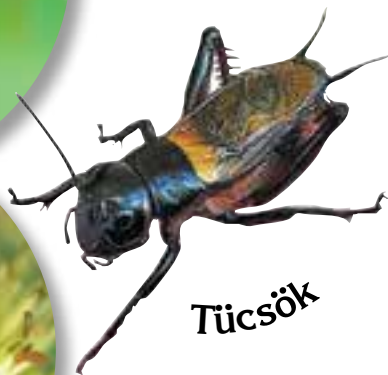
Katicabogár

Rózsabogár

Tücsök

Szentjánosbogár

Hangya

Szarvasbogár

TÓTH ÁGNES

Cserebogár

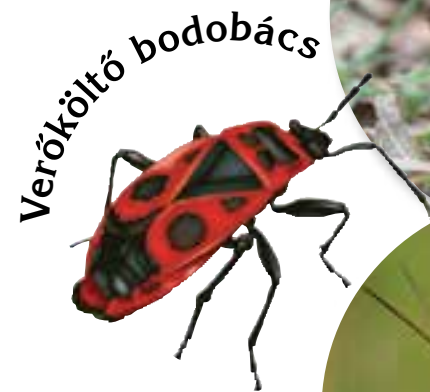
Miért hívják a cserebogarat
cserebogárnak?
Mert nem tetszett soha
az édesanyjának,
és az őt más bogarakra cserélte,
hogy szebbet kapjon cserébe?
Például katicát, pöttyös kabátkást,
vagy szentjánost, kis világító lámpást?
Netán smaragdzöld rózsabogarat,
mert fénylett a háta a nap alatt?
Esetleg nagy, bolyhos dongót,
erősen zümmögő bongót?
Dolgos, szorgos ganajtúrót,
egy pizsamás kolorádót?
Méhet, lótetűt, darazsat?
Fekete-piros temetőbogarat?
Vagy kabócát, tücsköt, aki nem sárga,
hogy éji zenéjétől szép legyen az álma?
Talán így csereberélte a bogárgyereket,
ezért kaphatta a cserebogár nevet!

Kolorádóbogár

Ganajtúróbogár

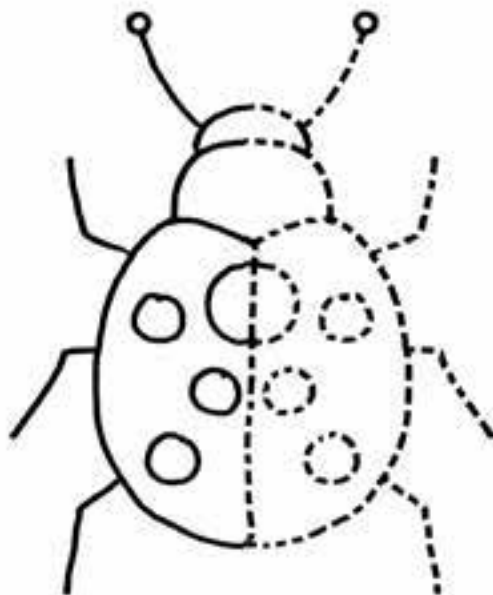
Verőköltő bodobács

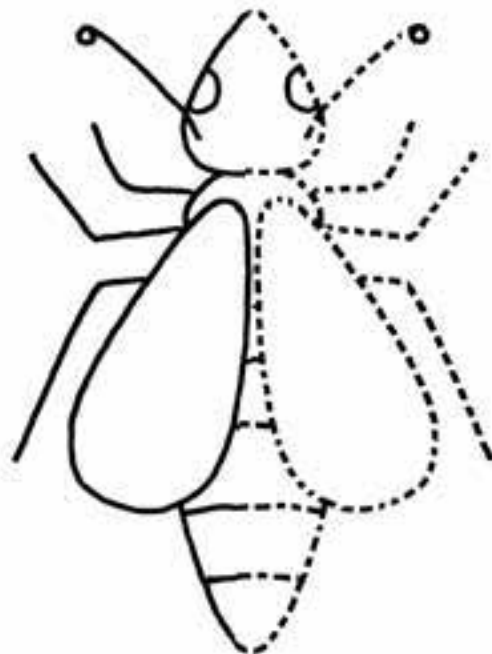
Szöcske

Dongó

Rajzold meg, és színezd ki
a katica és a darázs ruháját.

SZÁNTAI JÁNOS

Egy ló

Van egy lovam,
Ráró.
Lába is van,
három.
Száguld mint a
villám,
Bár-egy-lába-
híján.
Kiviszem a
térre,
hogymindenki
lássa.
A sok bátya,
néne
csak azt számi-
gálja:
– Jó ló, jó, de
hol van
a negyedik
lába?

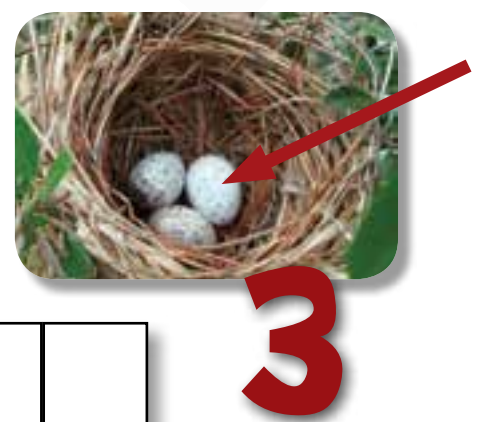
Vezesd a lovat a nyilak szerint.
Vajon melyik finomsághoz ér el?

Hol a hely, mi
termett
ilyen csúf se-
lejtet?
– Ott, a múze-
umban
nem is egy, de
tíz van:
Csillag, Fecske,
Ráró,
lába mindnek
három.
Így látta a
bácsi,
az öreg Csont-
váry.

Írd be a számozott képek
nevét a hálóba.
Hová vágat a ló?

1	V				G		
2			V				
3					J		
4							
5			P				

Az én lovam kese,
Kezdődik a mese.
Három libagége,
Itt a mese vége.
Népköltés

Kék világ

Kék az asztal, kék a szék.
Ki látott ilyen még?
Kék a kutya, a macska,
A ponty, balin, harcsa!
Kék a levél, kék a fa.
Mi történhetett itt ma?
Miért öltözött minden kékbe?
Erdő, mező, a madár fészke?
Feje tetejére állt a világ?
Az ég a földre esett talán?
Hiszen nem is kék a világ,
Csak a kék szemüvegen át!
Aszalos Hilda,
Nyárádszereda

HEGESZTŐ

BÚVÁR

Ki melyik szemüveget viseli?
Miért van szüksége rá?
Mesélj a képekről.

ÓRÁS

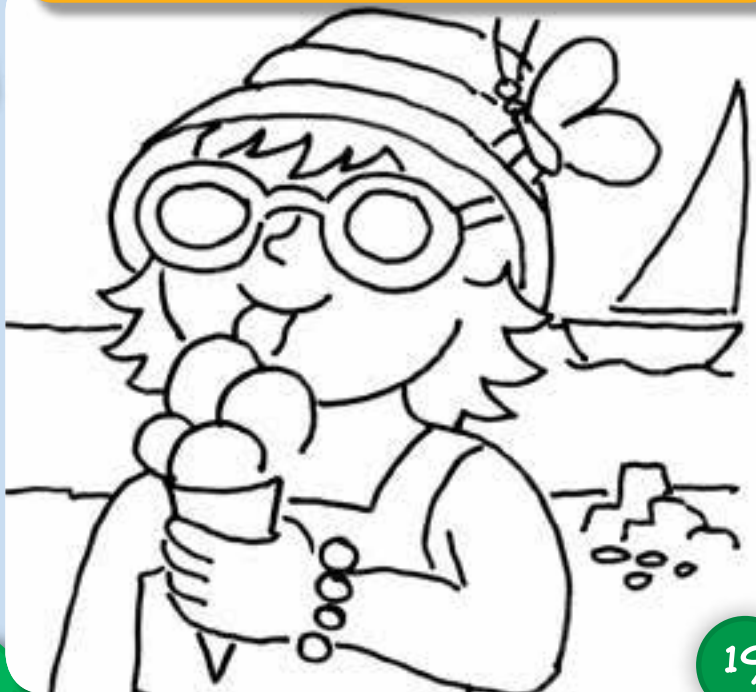

KOVÁCS KATALIN rajzai

MÜLLER KATI rajza

Ilyennek látja Hilda a világot kék szemüveggel.
Te színezd ki olyanra, amilyen a valóságban.

Micimackó, Malacka és az emlékezés

MILNE meséjét továbbszötte SIGMOND JÚLIA

MALACKA: Szervusz, Micimackó!

MICIMACKÓ: Szervusz, Malacka!

MALACKA: Miért ülsz itthon ebben a gyönyörű időben?

MICIMACKÓ: Téged vártalak, Malacka. Emlékezni szeretnék, de egyedül nehéz, mert nem jut minden eszembe.

MALACKA: Jó. Hát akkor kezdjük el. Te mire emlékszel szívesen és mire nem?

MICIMACKÓ: Háááát... nem nagyon szeretek arra emlékezni, amikor beszorultam

a Nyuszi házának a kijáratí ajtájába. Mert tudod, a bejáratí ajtó jó, de a kijáratí ajtó nem elég széles.

MALACKA: Azért nem fértél ki az ajtón, mert megetted Nyuszi összes ennivalóját.

MICIMACKÓ: Hát, azt most is megenném.

MALACKA: Te Micimackó! Te mindig éhes vagy?

MICIMACKÓ: Hát, majdnem mindig...

MALACKA: Erről jut eszembe, amikor Tigris megjelent az erdőben, és semmi sem ízlett neki. Sem a méz, sem a kukorica, sem a bogáncs.

MICIMACKÓ: Még szerencse, hogy Zsebibaba erősítő orvossága igen.

MALACKA: És Kangamama azóta is dupla adagot szerez be, hogy ne csak Zsebibanak legyen, hanem Tigrisnek is jusson.

MICIMACKÓ: Hát arra emlékszel-e, amikor Kangamama téged fürösztött meg Zsebibaba helyett?

MALACKA: Jaj, ne is emlegesd, Micimackó! Hiába mondtam, hogy én Malacka vagyok, ő csak kacagott, és gyömöszölt vissza a teknőbe.

MICIMACKÓ: Legalább életedben egyszer téged is jól megfürösztöttek. Ez volt a büntetés, amiért játékból elloptuk Zsebibabát.

MALACKA: És arra emlékszel-e, amikor Füles elvesztette a farkát?

MICIMACKÓ: Már hogyan emlékeznék.

MALACKA: Még szerencse, hogy elmentél Bagolyhoz tanácsot kérni...

MICIMACKÓ: És ott észrevettem, hogy Bagoly csengőzsinórnak használja a Füles farkát. És Füles milyen boldog volt, amikor visszakapta!

MALACKA: És aztán hogy örvendezett az ajándékoknak, amiket a születésnapjára vittünk neki!

MICIMACKÓ: Még az én üres mézescsupromnak is...

MALACKA: ... mert abba bele tudta tenni a piros léggömböt, amit én vittem neki...

MICIMACKÓ: ...csak szétpukkant útközben.

MALACKA: Még szerencse, hogy éhes természetű vagy, mert akkor is az éhség ébresztett föl, amikor a nagy árvíz volt.

MICIMACKÓ: Bizony-bizony! A vízből kihalásztam egy csuprot, amiben méz helyett a te segítségkérő leveled volt.

MALACKA: És akkor elmentél Róbert Gidához, és Bagoly esernyőjét csónaknak használva kimentettetek engem a szörnyű árvízből. De azért azt se felejtsd el, hogy egyszer én is megmentettelek téged.

MICIMACKÓ: Te??? Engem??? Mikor?

MALACKA: Amikor elefántot akartunk fogni, és te kora reggel odamentél a gödörhöz, mert nagyon éhes voltál, és a család kedves edénybe beszorult a fejed.

MICIMACKÓ: Tényleg, Malacka! Látod, ezt el is felejtettem.

MALACKA: Óh, te kedves, Micimackó! Milyen jó is volt emlékezni a régi időről!

MICIMACKÓ: Jó volt. De most már együtt egy kis mézes kenyeret, mert a sok emlékezéstől nagyon megéheztem.

MESÉLŐ: És Micimackó meg Malacka jól belakmároztak.

Kedves Gyermek! Egyetek ti is minél több mézet, és emlékezzetek a „rég” dolgokról. Segítenek ebben szüleitek, nagyszüleitek.

Ti küldtétek

• Sokat barangoltunk a mesék birodalmában. A királyfik és királykisasszonyok is ott készültek. Először a fejüket tömtük, bogoztuk papírzsombokból. A ruhájuk színes szalvéta, a koronájuk sárga hullámpapír – mesélik a **körösfői** óvodások és **Péter Izabella** óvó néni.

• A **szalárdi** előkészítő osztály **Béres Mónika** tanító néni-vel a borús napokra is gondoskodott napsugárról: saját kezecskéjükkel mintázták, vágták, ragasztották a mosolygó papírnapot.

• El sem képzelitek, mi mindenre lehet rajzolni. **Fándly Enikő** tanító néni elsősei a **nagyvárad**i D. Cantemir Iskolában lapos kövekre festették a fényes-színes nyári képeket.

• **Batiz Elly** tanító néni **kisdíákjai** a **kolozsvári** Apáczai Csere János Líceumban kartonból vágták ki az oroszlánt. Királyi sörénye papírcsikokból készült.

● Fiúknak való kézimunkát küldött **Bartha Denise** tordaharasz-tosi és **Horga Mónika** zimánd-újfalui tanító néni. Készítsetek ti is kisautót kartonból, dugóból, gombból. Bármit felhasználhatok, a fő az, hogy alkotás közben álmaitek autóját képzeljétek el.

● A kindertojás dobozát ne dobjátok el. **Szász Klára Irén** és **Joó Mária Erzsébet** dési óvó néni csoportja dinótojásként fészekbe tette őket. Az óriáspálmák törzse barnára festett kartonhenger, lombja szalvétá. **Magyarosi Hajnalka** és **Bíró Lilla** tanító néni osztálya a **szászrégeni** A. Major Iskolában befestette a kindertojás-dobozkát, és szárnyat ragasztott rá, hogy röpködhessen.

● Készítsétek el az **aranyosgyéresi** gomb-csigagigát. **Kerekes Laura** tanító néni osztálya ragasztotta, ti varrni is megpróbálhatjátok a gombokat. Csak óvatosan, lassan, hisz a csiga ráér.

Szárnybontó

Csipike, Csipike,
olyan édes kicsike.
Kicsi édes manócska,
halihó, halihó!
Látni téged nagyon jó!

Veres Hunor, Nagybánya

Tipetupa rétre ment,
kétszer is már elesett.

- Gyere, apó, segíts meg!
- Gyere, fiam, emelj fel!

Balog Brigitta, Nagybánya

Bende Áron,
Gyergyó-
szentmiklós

Dénes Mária,
Kolozsvár

**Deji-Nagylaki
Hunor, Maros-
szentgyörgy**

Az iskolában telt időt elfelejteni nem lehet. Amikor az ebédlőbe mentünk, s amikor az osztályban tanulunk, olyan jó érzés volt. De most már itt az I. osztály vége, jön a hosszú nyári vakáció!

Gyermeknap van, gyerekek. A gyermeknap minden gyereket felvidít. Te mit gondolsz? Szereted? Ma voltunk cukrászdában. Ennek mindenki örült. Utána elmentünk a játszótérre, majd megnéztünk egy kiállítást. Hát így telt a gyermeknap.

László Enikő osztálya a marosvásárhelyi Európa Iskolából

**Nagy Cynthia
Henrietta, Dés**

Van egy pici kutyám,
csöpp, fekete gombóc,
sima szőre fényes,
takarója pokróc.
Nagy, barna szemével
oly kedvesen néz rám,
mintha csak mondaná:
– Szeretlek, kis gazdám!

**Lukács Lilla,
Felsőcsernáton**

Moldován Krisztina, Dés

Hideg üdítő a neve,
ami lehűt a melegben.
Az árnyékban hűsülök,
mindig fagyira gyűjtök.

**Besenyődi Attila,
Szatmárnémeti**

**Szabó Lehel,
Gyulafehérvár**

**Radoszáv Anna,
Miskolc**

**Molnár Fanni,
Kovácsna**

A mackók szeretik,
a mézet a fán keresik.
A méhek csipkedik,
És ezt nem szeretik.

**Kozma Edina,
Gyergyószentmiklós**

Csipike postája

Akár erdő, akár folyó, gyönyörű a vakáció! – rikkantjuk mi is Zelk Zoltánnal, és két kerek hónapra elbúcsúzunk tőletek. Azt kívánjuk, hogy vidám, gondtalan legyen a nyaratok. Szeptemberben ismét találkozzunk. Akinek hiányzunk, küldjön levelet nekünk.

Köszönjük barátaink csodás rajzait, kézimunkáit, írásait: **Forró Márk**, Bereck; **Kánya Gergő**, Csíkszentgyörgy; **Linzenbold Frida**, Szatmárnémeti; **Hajas Zsófia**, Margitta; **Pálfi Hanna**, Kiss Orsolya, **Csiszér Hajnalka**, Marosvásárhely; **Szakács Janó és László**, Székelyszenterzsébet; **Pop Ingrid**, Krasznamihályfalva; a kovásznai 2-es Óvoda; a **csíkszeredai** Napraforgó Óvoda; a **szilágypaniti**, az **erdőfülei**, a **székelyzsombori** óvodások; a **marosvásárhelyi** Al. I.

Cuza Gimnázium előkészítő, I. E, a L. Rebreanu Iskola II. F; a **szászrégeni** A. Maior Iskola II. B; a **nagyváradi** D. Cantemir Gimnázium I. E; a **sepsiszentgyörgyi** Váradi József Iskola I. D; a **négyfalusi** Zajzoni Rab István Líceum II.; a **gyergyószentmiklósi** Fogarasy Mihály Iskola előkészítő B, I. B; a **csíkszentdomokosi** Márton Áron Iskola előkészítő A és B, II. A; a **csíkszeredai** Petőfi Sándor Iskola II. C; a **székelyudvarhelyi** Móra Ferenc Iskola II. B osztálya; a **sárvásári** II.; a **csíkszentgyörgyi** előkészítő; a **gyergyóalfalvi** I.; a **mocsolyai** I.; a **szilágyfőkeresztúri** I-II.; a **lővétei** II.; a **datki** előkészítő és I.; a **szilágy-nagyfalusi** előkészítő; a **mezőpaniti** II.; a **kézdiszentkereszt**i előkészítő és I.; a **bethlenszentmiklósi** I. B; a **zabolai** I. B és II. B; a **tordai** I.; a **csernátoni** II.; a **nyárádszeredai** I. B; a **tekerőpataki** I. osztály; **dési** olvasóink.

- **Czirmay Júlia** tanító néni **dési** másodikosai nemcsak a tananyagot, az „életet” is tanulják: a természettel ismerkednek, kerékpárversenyt szerveznek, itt pedig éppen kalácsot sütnek.

● A **székelyudvarhelyi Tamási Áron Líceum** előkészítő osztálya **Székely Emőke tanító né-nivel** Korondon fazekasságot, taplászatot, a játszóházban nemezelést tanult. Kis labdáik gömbölyítésébe belefáradtak, de megérte, hisz egyik jobban pattogott, mint a másik.

● A **gernyeszei Lombocska** csoport nevé-hez méltó lombos-virágos-madaras környezetet varázsolt az óvodába. **Veress Júlia** és **Portik Imola óvó nénik** nagyszerű ötleteit jövői lapszámainkban mutatjuk be.

● **Fándly Enikő tanító néni** a **D. Cantemir Isko-la** elsőseivel királyválasztást játszott a **nagyváradi** várban. Lovagi bajvívás, udvarhölgyek tánca, szakács, krónikás, csillagjós és nemesi oklevelek „hitelesítették” az eseményt.

● Maguk készítette koronában mosolyognak a **Méhecske** csoport király-csemetéi is. Országuk a **kolozsvári Hársfailla Óvoda**, udvari tudósuk, hoppmesterük **Gergely Erika Magdolna** és **Kiss Zsuzsanna óvó néni**.

● **A szatmárnémeti Gulliver Óvoda** mesehetéről már olvashattatok májusi lapszámunkban. **Barta Éva óvó néni** nemcsak a négy testvér sárkányos történetét küldte el nekünk, hanem a csoport fényképét is, amint éppen a munkájuk jutalmát, a szép oklevelet mutatják.

● **Halmi olvasóink Stepca Rita Anita tanító néni** irányításával csodaszép kézimunkákat készítettek, verseket, énekeket tanultak Anyák Napjára, sőt a Madarak Világnapjára is.

● **Lőrincz Tünde és Sebestyén Jolán tanító néni** küldte el nekünk a **székelyudvarhelyi Benedek Elek Líceum I. SbS osztályának 100. iskolai napját** bemutató kisriportot. Még sok ilyen száz nap kell elteljen, hogy a célt elérhessék, sok izgalom, élmény és kaland vár rájuk.

● Miből lesz a cserebogár... A nyárádszeredai elsősök most még a Szivárványt böngészik, de három év múlva bizonyára a Napsugár vítéz nyelvőrei lesznek, mint **Trufán Ildikó tanító néni** minden eddigi kisdíákja.

● Gyermekeim szeretettel várják az érdekes és hasznos Szivárványt. A kézimunkák ékesítik osztályunkat, mindennapi munkánkban Ti is jelen vagytok. Erőt, bátorítást kapunk Tőletek, amire nagy szükségünk van. A **szászrégeni II. B és Mátyás Erzsike tanító néni**

● A marosvásárhelyi Gyermekvilág Óvodában **Szalai Erika és Balogh Erika óvó néni** csoportja rólunk kapta a nevét: Szivárvány. Eddigi számainkat is szerették, de ennek – reméljük – különösen örülnek majd.

● **Szabó Ildikó és Katona Annamária óvó néni** csemetéi a szamosújvári Elvarázsolt Házikó Óvodában könyveket lapoztak, kézimunkáztak, megfigyelték környezetük állatait, végül ellátogattak Lapohos András tanár úr ördögösfüzesi állattani múzeumába.

● Csobbanjunk vízbe – biztat a **színerváraljai** Micimackó előkészítő osztály és tanító nénijük, **Czompa Mónika**. A Víz Napja alkalmából igazi vízipalotává varázsolták osztályukat. A víz fontosságáról, védelméről meséltek, rajzoltak, kézimunkáztak.

● Ne játssz a tűzzel! – üzenik a **szentegyházi** Tamási Áron Iskola elsősei, akik **Burus Mária Ella** tanító néni kíséretében a tűzoltók izgalmas, fontos munkájával ismerkedtek. Még védősisakjukat is felpróbálták.

● A **marosvásárhelyi** Kövesdomb-körzet mesemondó és népdalvetélkedőjét a 8-as Óvodában tartották meg. **Vargyas Judit** és **Sikó Anna** óvó néni napsugaras, mesés nyarat és egészséget kíván nekünk, hogy végezhessek lelkes munkánkat.

● A **zilahi** M. Eminescu Iskola előkészítő D osztálya a Szivárványból választott kedvenct magának még a tanév elején: a csigabigát. **Botka Ildikó** tanító nénivel azóta is minden mesét elolvasnak, megbeszélnek, minden kézimunkát elkészítenek.

● Jó társ volt a Szivárvány a hétköznapiakban, és vele színesítettük ünnepeinket is. Most búcsúzunk Csipikétől, hiszen jövőre a Napsugár és Kószabósza, a kíváncsi kissárkány barátai leszünk – írja **György Éva**, a mezőcsávási II. B osztály tanító nénije.

● Kovács-Minyóka Erzsébet óvó néni a mákófalvi óvodások sokadik nemzedékét neveli a Szivárvány gyermeklap segítségével a mesék, versek, a művészi szó és kép szeretetére.

● Régi barátaink, a tordai Jósika Miklós Óvoda óvónői, **Komáromi Tünde** és **Gál-Máté Éva** igazi gyermeknap képpel búcsúztak tőlünk: legyen minden Szivárvány-olvasó kedve olyan színes, kerek, vidáman guruló, mint a labda.

Címlap:
KÜRTI ANDREA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXIV. évfolyam, 366. szám.
Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.
Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László.
Megrendelhető a szerkesztőség címen: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622.
Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Ára 3 lej

Szivárvány